

Katshaar Kirby CV (Ronald x Jabot)

Stierindex 85 % betr. (cijfers op zwartbontbasis)

kg m.	% v.	% e.	kg v.	kg e.	lnet	DPS	DU
+736	-0,19	+0,08	+15	+32	+148	+233	108

Exterieurindex 79 % betr.

	88	100	112
frame	112		
uier	110		
benen	111		
totaal	114		
hoogtemaat	111		
voorhand	105		
inhoud	106		
openheid	103		
kruisligging	104		
kruisbreedte	103		
a.aanzicht benen	108		
stand achterbenen	90		
klaauhoek	109		
vooruieraanh.	109		
voorspeenpl.	103		
speenlengte	108		
uierdiepte	104		
achteruierhoogte	106		
ophangband	105		
achterspeenpl.	104		
bespiering	—		
conditiescore	100		
uiergezondh.	103		
vruchtbaarh.	100		
afkalfgemak	101		
karakter	93		
melkbaarheid	99		
geboortegem.	98		
persistentie	100		
laatrijphed	98		
aAa-code	132654		

Exterieur- én eiwitverbeteraar

Katshaar Kirby vererft dochters met goed exterieur, zijn index van 114 totaal exterieur laat daar geen twijfel over bestaan. Bovendien kent Kirby's fokwaarde een mooie vet-eiwitverhouding. Met achtereenvolgens Ronald en Jabot in zijn pedigree staat Kirby garant voor sterk beenwerk. Zijn dochters hebben goed aangehechte, gezonde uiers met een kleine aanmerking op de speenlengte (108). Het CVM-gen is een beperkende factor in het gebruik. Van Kirby zal een dochtergroep te bewonderen zijn tijdens het Open Deltahuis.

Koeien met karakter

Harry Streutker: 'Kirby hoorde tot de laatste generatie zuivere zwartbonten op De Katshaar'

Een toevalstreffer. Zo noemen Harry en Geert Streutker de doorbraak van Katshaar Kirby. Net voor de overstap op Montbéliardes fokte het zuivel- en melkveebedrijf Katshaar Kirby, na de roodbonte Katshaar

Brendan al de tweede fokstier uit het Drentse Coevorden.

'W'e zijn geen fokkers en we zullen het niet worden ook.' De uitspraak van Harry Streutker laat geen ruimte voor misverstanden. Stambomen kent hij niet tot in detail uit zijn hoofd, aan het bestuderen van de stierenkaart is hij geen uren kwijt en lang dubben over de stierkeus doet Streutker evenmin. De zuivelpoot vergt op het bedrijf De Katshaar in het Drentse Coevorden de meeste aandacht. Jaarlijks verwerken Harry en zijn broer Koen acht tot negen miljoen liter melk tot producten als vla, vruchtenyoghurt en gortenyoghurt. Ondanks de relatief geringe aandacht voor fokkerij hebben de Drentse ondernemers iets gepresteerd wat veel veehouders hen niet nadoen. Twee door hen gefokte stieren promoveerden tot fokstier. In augustus 2002 debuteerde Katshaar Brendan in de roodbontlijst, in mei 2003 veroverde Katshaar Kirby een plek tussen de zwartbonten. Brendan staat inmiddels in Ierland en wordt daar volop verspoten in het verspermacircuit, Kirby is momenteel na Grandprix de meestgebruikte stier in Nederland. Een familielink tussen de twee Katshaarstieren bestaat niet. Streutker fokte Brendan uit een op de fokveeveiling in Wijthmen aangekochte Martydochter; Kirby komt uit de Corrie's, die al generaties lang het bedrijf in Coevorden bevolken. 'De enige overeenkomst tussen de twee families is dat ze aan hetzelfde voerhek hebben gestaan', grapt Harry.

Niet in de watten gelegd

De stamboom van Ronaldzoon Kirby voert terug op de in 1983 geboren Vikingdochter Corrie 73A, herinnert vader Geert Streutker zich. 'Zij was een best ontwikkelde koe, de eerste AB-koe uit de

Harry Streutker: 'Gemeen zijn de Corries niet, maar er zit wel karakter in'

Corrielyn.' Haar dochter Corrie 105, nakomeling van Tops, kreeg eveneens 85 punten. Eén keer namen de Streutkers de Topsdochter mee naar een keuring. 'Dat was direct de laatste keer', meldt Harry. 'Corrie 105 was een monstersterke koe. Die liet niet met zich spotten.' Kirby's score van 93 voor karakter verbaast hem dan ook niet. 'Gemeen zijn de Corries niet, maar er zit wel karakter in. Ze stonden altijd voor aan het voerhek en ze lieten zich niet wegdrücken.' Zowel Corrie 73A als Corrie 105 hielden het lang vol in Coevorden, toont Streutker met behulp van de computer. Corrie 73A produceerde in zes lijsten 50.000 liter met gemiddeld 3,38 % eiwit en 106 lactatiewaarde. Dochter Corrie 105 deed daar niet veel voor onder met 62.000 kg melk in zeven lactaties met gemiddeld 3,46 % eiwit en 104 lactatiewaarde. Meer opvallend nog zijn de productiecijfers van de volgende generatie. Het levenstotaal van Corrie 114, een dochter van Delta Luxemburg uit de proefperiode, staat op 57.000 kg melk met gemiddeld 3,55 % eiwit en 126 lactatiewaarde, gerealiseerd in zes lijsten.

Bovendien werd de Luxemburgdochter ingeschreven met 88 punten, waarvan 89 voor de uier. 'Ze was een superkoe, één van de beste Nederlandse dochters van Luxemburg', omschrijft Harry Streutker Corrie 114, die met haar beeltenis regelmatig in folders en advertenties voor vader Luxemburg figureerde. Jaap Brinkman, foktechnisch medewerker van CR Delta, kan zich haar gestalte nog herinneren. 'In het grote koppel was ze een opvallende koe qua formaat en frame. Ze beschikte daarnaast over een goede uier en beste benen.'

Vanwege een te krappe fokwaarde contracteerde Brinkman niet Corrie 114, maar wel haar Jabotpink Corrie 263. 'Hoewel ze een late Jabot was hebben we haar toch gecontracteerd, vanwege de combinatie Jabot x Luxemburg. Die kwam niet veel voor. Bovendien wekten de cijfers van de Luxemburgdochter vertrouwen. De koeien werden op De Katshaar niet in de watten gelegd. Zuivel was ook toen al nummer één.'

Holland Genetics testte één zoon van de Jabotdochter: Katshaar Graaf, die later door HG werd omgedoopt tot het meer internationaal klinkende Katshaar Kirby. In tegenstelling tot haar vrouwelijke familieleden hield de met 85 punten ingeschreven Corrie 263 het niet lang vol in Coevorden. In haar vaarzenlijst noteerde ze in 305 dagen 8376 kg melk met 4,15 % vet en 3,30 % eiwit, goed voor 118 lactatiewaarde; aan het begin van de tweede lactatie sneuvelde de Jabotdochter.

Corrie 114 (v. Luxemburg), 88 punten. Productie: 6,07 305 11.733 3,88 3,52 LW 137

Minder melk, goed chassis

Het aantal Corries op De Katshaar is tot nul gereduceerd. 'Kirby hoorde tot de laatste generatie zuivere zwartbonten op ons bedrijf', geeft Harry Streutker aan. Zestig tot zeventig procent van de zeventig koeien tellende veestapel is nu getooid met de kenmerkende witte koppen van het Montbéliarderas. Die overstap heeft veel te maken met de omschakeling naar een biologische bedrijfsvoering, nu zes jaar geleden. 'Amerikaanse koeien passen niet goed op een biologisch bedrijf', vindt Harry. 'Dat zijn te veel krachtvoerkoeien. Als je ze geen krachtvoer geeft worden ze slap. Als je eenvoudig en met weinig individuele aandacht per koe wilt boeren passen Montbéliardes prima. Ze hebben iets minder mooie uiers, maar kwalitatief zijn ze goed en het celgetal is ook in orde. Toen de eerste Montbéliardevaars 5000 liter gaf werd ik wel een beetje nerveus, maar als derde- en vierdekalfskoeien geven ze op hun sloffen 8500 kg melk. Melk

geven is interessant, maar ik heb liever wat minder melken een goed chassis dan andersom.'

De veestapel op De Katshaar bestaat nu uit een mengeling van pure Montbéliardes, kruisingen van zwartbonten keer Montbéliarde en nog een klein aantal zuivere zwartbonten. Gemiddeld produceren de koeien in 305 dagen 7303 kg melk met 4,14 % vet en 3,37 % eiwit.

Heilig is het Montbéliarderas voor de Streutkers niet. Een aantal zuivere Montbéliardekoeien kruist hij met Brown Swiss of zwartbont, binnenkort wellicht met Katshaar Kirby. 'Om de melkplas of de uier te verbeteren', geeft Harry als beweegreden. 'Het maakt me niet uit of de koeien grijs, groen of geel zijn; het draait om het rendement. We zijn tenslotte boer om geld te verdienen.'

Inge van Drie
Tijmen van Zessen